

ضرورت اتحاد نیروهای چپ و شکل گیری ثقل جمهورخواهان برای گذار از جمهوری اسلامی! در سالگرد خیزش آبانماه ۹۸

پنج‌شنبه، ۱۲ نوامبر ۲۰۲۰ - 19:47

هیئت سیاسی -
اجرائی حزب چپ
ایران (فدائیان خلق)

در سالگرد خیزش
آبانماه ۹۸

ضرورت اتحاد
نیروهای چپ و شکل
گیری ثقل
جمهورخواهان برای
گذار از جمهوری
اسلامی!

افزایش ناگهانی و

سرسام‌آور بهای بنزین در آبان ماه سال پیش، جرقه‌ای بر انبار باروت نارضایتی مردم زد و آخرین قطره‌ای شد که خشم مردم را لبریز کرد و در ابعاد وسیع آنان را به اعتراض خیابانی برانگیخت. مدارس و دانشگاه‌ها، بازار، ادارات دولتی، مسابقات ورزشی سیستم حمل و نقل همه نیمه تعطیل شدند. این حرکت به دلایل اقتصادی سربرآورد اما به سرعت سیاسی شد و حدود ۱۵۰ شهر کشور را فرا گرفت. حکومت با اعتراضات مردم بسیار خشن و خونین برخورد کرد. سرکوبگران بدستور علی خامنه‌ای سینه تظاهرکنندگان را نشانه گرفتند. در ماه‌شهر از تیربار هم استفاده شد. آمار کشته‌ها و دستگیر شدگان را مدت‌ها پنهان کردند. در جریان اوج بیماری کرونا که مردم درگیر مرگ و زندگی بودند، حکومت رقم کشته‌ها را ۲۲۰ تن اعلام نمود. هر چند که منابع دیگر کشته‌ها را حدود ۱۵۰۰ تن و دستگیر شدگان را بیش از ۷۰۰۰ تن ذکر کرده‌اند. این انفجار اجتماعی رعد و برق در آسمان بی‌ابر نبود بلکه پیامد بیش از چهل سال بی‌کفایتی، زورگوئی، تبعیض، بی‌عدالتی و فساد ساختاری و نهادینه در تار و پود جمهوری اسلامی از یک سو و تحریم‌های گسترده آمریکا از سوی دیگر بود که طی این چند سال با تشدید آن باعث بالا رفتن هزینه زندگی، فقر و گرانی شده و جامعه را در آستانه انفجار قرار داده است.

اعتراضات آبانماه ساختار شکن، رادیکال و گسترده بود و جریانات حکومتی هیچ نقشی در آن نداشتند. نیروی محرکه آن تهیدستان و حاشیه‌نشین‌ها و گروه‌هایی از طبقه متوسط بودند که از حاشیه شهرها، شهرک‌ها و مناطق کارگری و فقیرنشین به میدان آمدند. در این حرکت جوانان و زنان نقش برجسته‌ای داشتند و کل حکومت و در راس آن ولایت فقیه را نشانه گرفته بودند. شکل مبارزه خیابانی بود و

هماهنگی آن از طریق شبکه های اجتماعی صورت گرفت. شیوه سرکوب بسیار خشن بود. شلیک مستقیم به روی مردم و سرکوب خونین و وحشیانه آنان نقطه عطفی در مناسبات رژیم با مردم پدید آورد.

جمهوری اسلامی سازماندهی شده و با فرماندهی واحد در برابر مردم بی سازمان ظاهر شد و با اعمال خشونت عربان اعتراضات را سرکوب کرد، اما زمینه های بروز اعتراضات کماکان پابرجا مانده است. خشم فروخورده مردم، نه تنها از بین نرفته است، بلکه شدیدتر نیز شده است و در فرصت دیگری می تواند سر برآورد و شعله آتش آن کل کشور را فرا گیرد. جمهوری اسلامی مدتهاست که عمدتاً با تکیه بر سرکوب پابرجاست. اما تردید نباید داشت که جامعه ای که با انبوهی از خواسته های بی پاسخ رو در رو است، همواره آستان خیزش های اعتراضی است.

اکنون و خصوصاً پس از آبانماه ۹۸ روانشناسی مردم دستخوش تغییر مهمی شده است. اگر در گذشته سرکوب جامعه را در خود فرو می برد و سکوت حاکم می شد، در جریان سرکوب خشن آبانماه و روبروئی مستقیم حکومت با مردم، فضای جامعه مرعوب نشد و این یکی از مهمترین مولفه های قابل تاکید برای تغییر و تحولات آتی است. واکنشی که مردم به زدن هواپیمای مسافربری و دروغ گویی های پس از آن نشان دادند و اعتراضات گسترده ای که در خیابان ها علیه رژیم شکل گرفت و در تداوم آن حرکت اعتراضی توسط دانشجویان علیه کل حکومت و شخص ولی فقیه، همچنین اعتراضات گسترده کارگران و حرکات معلمان و سایر افسار جامعه بیانگر مرعوب نشدن جامعه است. تحریم گسترده انتخابات مجلس توسط مردم نیز، خود شکلی از اعتراض علیه حکومت بود، که نشان از تداوم مبارزه را دارد.

در چنین فضائی ویروس کرونا که بلای جان همه مردم جهان شده است، با حضورش در کشور معادلات را موقتاً به سود حکومت به هم زد و برای دوره ای کوتاه به داد جمهوری اسلامی رسید. این ویروس شرایط را در کل جهان دگرگون نمود و زمینه را برای سوء استفاده بسیاری از قدرت ها فراهم کرده است. در ایران نیز شرایط کرونائی توجه به بقا و حفاظت از زندگی را در اذهان برجسته تر کرده است و عملاً لبه تیز مبارزه مردم را که متوجه حکومت بود، به طور موقت و تا حدی متوجه نبرد مرگ و زندگی با این ویروس کشنده نموده است. حکومت ها به دلیل سازمان ها و نهادهای موجودشان، سکان اصلی مبارزه علیه کرونا را در دست دارند و مرکز مبارزه با این ویروس شناخته می شوند. در کشور ما نیز مردم برای مبارزه با این ویروس مرگرا جز حکومت نهاد دیگری را پاسخگو نمی شناسند. به همین خاطر است که سایه ترس و نگرانی از جان، بر فضای ضد حکومتی سایه انداخته و خشم از حکومت دروغگو فعلاً در دل ها تلنبار شده است تا در موقعیت دیگری سربرآورد. جمهوری اسلامی نیز از این فرصت نهایت سوء استفاده را کرده و می کوشد صورت مساله بسیاری از مشکلات خود ساخته را پاک کند. آمار کشته های آبانماه که حکومت چون کابوسی از آن می گریخت فقط در زیر سایه کرونا می توانست اعلام شود و اعتراضاتی را برنیا نگیزد.

قابل انتظار است که به تدریج بار دیگر پرونده سراپا فساد و آلوده جمهوری اسلامی با تضعیف کرونا و کم شدن دامنه ترس از این ویروس کشنده، می تواند در برابر چشم مردم گشوده شود و خشم ها را متوجه خود کند. مدیریت بسیار بد و غیر مسئولانه، رها کردن مردم بدون کمک های اجتماعی تضمین کننده، پنهان کاری ها و سابقه بدکرداری های حکومت، جنبه های منفی رژیم را در اذهان دوباره زنده می کند. با کم رمق شدن شعله عمر کرونا خشم و نارضایتی فرو خورده در دل جامعه فوران خواهد نمود و خواسته های بی پاسخ دوباره در مقابل حکومت فرار خواهد گرفت.

خیزش آبانماه حرکتی بود که در آن تهی دستان و حاشیه نشینان نقش اصلی را داشتند. این نیروها نه صاحب رسانه ای هستند و نه محل کاری برای سازمانیابی دارند. نارضایتی آن ها به ناگزیر راه به خیابان می برد و در خیابان است که این نیروها همدیگر را بازیافته و می توانند اعتراضاتشان را به یکدیگر گره بزنند تا صدایشان شنیده شود. از آبان سال گذشته تا کنون خواسته های مردم دست نخورده باقی مانده و حتی بیشتر هم شده اند. این در حالی است که حکومت نسبت به قبل ناتوان تر نیز شده است. به همین دلیل هم هست که نگران از آینده خود برخی از دستگیر شدگان را برای ارباب جامعه و جلوگیری از تکرار خیزش های مشابه آبانماه، به مرگ محکوم می کند. رژیم حتی گاه با توسل به تخریب عمدی اماکن

تلاش کرد سرکوب مبارزات مردم را به بهانه کاربرد خشونت توجیه کند و کشور را به صحنه‌ی جنگی تبدیل کند که در آن کسان‌ی پیروز میدان هستند که سلاح برتری دارند.

با توجه به بی‌کفایتی حکومت و فساد و دزدی و تبعیض سیستماتیک تداوم طبیعی زندگی مردم بیش از پیش در معرض تهدید قرار دارد و لذا امکان شکل‌گیری خیزش‌های دیگری را نباید منتفی دانست. در چنین شرایطی جریان‌ات سیاسی مدافع منافع کارگران و تهیدستان با درک اوضاع خطرناک جامعه ضروری است گفت‌مان نظامی دموکراتیک در شکل جمهوری برای دستیابی به عدالت و آزادی به جای جمهوری اسلامی را اشاعه دهند و روحیه امید به موفقیت چنین مبارزه‌ای را در دل‌ها بنشانند. برای گام برداشتن در این مسیر اهمیت دارد از دو شکل دیگر مبارزه یعنی اعتراضات گسترده در بخش‌های مختلف جامعه و نافرمانی مدنی در محیط کار و زندگی، در کنار اعتراضات خیابانی، بهره‌گرفته شود تا بتوانیم جمهوری اسلامی را به تسلیم در برابر اراده مردم وادار سازیم و یا از آن عبور کنیم.

فقدان آلترناتیوی دموکراتیک قدرتمند یکی از شانس‌های مهم حکومت در شرایط کنونی است. این احتمال وجود دارد که با کم شدن دامنه خطر کرونا اعتراضات مردم برای نان و آزادی تشدید شود. از اینرو لازم است از یکسو نیروهای چپ بتوانند صدای خود را برای دستیابی به عدالت و برابری هماهنگ کرده و برآمد مشترک داشته باشند و از سوی نیروهای دموکرات سکولار بکوشند ثقل نیرومندی را شکل دهند.

هیئت سیاسی- اجرایی حزب چپ ایران(فدائیان خلق)

پنجشنبه ۲۲ آبان ۱۳۹۹ - ۱۲ نوامبر ۲۰۲۰

اعلامیه